

SZALAI CSABA

Porfalu

*Itt sohasem tud elnyugodni —
behuny, lebolydul — bújni kell! —
sárkányharaggal utcahossznyi
lobogó farka égbe ver.*

*Talán az akác bírja még,
de látom: kopoltyúja fáj,
zöldje nem lüktet, ez a vég —
őskori hal szálkája száll.*

*Hull, kering örjítő púder,
a sós lisztű aszálymalom
morogva örli a falut.*

*Támadj idő, ítélet fúdd el
fejem felől, e vak napon
minden harangom porba fúlt.*

Lakatot nyit...

*Verebek riadókészültségben!
Híradó varjak menetkészen!
Ezerkarátos új eke ragyog!*

*Viszik egymást nagy szerelemmel
nászba jött harci szekerekkel
katonabogár lovasok.*

*Barázda jászol, játszó vadnyulak,
s minden megéledt földalatti műhely
s ti rengő vágtyól dús bikaherék!:*

*tavaszt hagyó ásóval kutat
s lakatot nyit fekete fűvel
a költő görcsös ujja még.*

Nem félhetek

*En mint a gyökér folytatom,
nem ereszttem el a földet,
csetlő-botló harmatrögök:
varangyos békáim pörögnek.*

*Ezt itt: homályló üvegedény,
beszövöm nyírkos álmú fényét,
ólombetűit rettegő agyag
halkan leálló nyomdagépét.*

*E sárga zárkában kosárt fonok,
fent készülődhet fejszeél,
kiáshat tompa ásó,*

*nem félhetek, mint a gyökér
vagyok: a téphetetlen
kúszó bolyongásból.*

TOLNAI OTTÓ

hangArózsa 1.

rácز aladár = couprin

„Csak ennyi volt: — plim, plim...”

(Füst Milán)

*páka veri
hús vizen
páka veri
hús vízben
a nád árnyékát
madár kopogtatja
bontja
hús vizen
hús vízben
árny veri árnyát
hús vizen
hús vízben
árny árnyát
a fenéken
árny árnyát
az égen
angyalok hullanak
kopognak
a földön
kopognak: plim plim plim.*